

3. číslo

Prosinec 2014

Školní časopis

VESELÉ VÁNOCE & ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK!

Pavlo Khamulyak (1.A) při zdobení Vánočního stromečku ve škole.

D O O R S

Doors - organizace se sídlem při Obchodní akademii Neveklov, která v sobě ukrývá dobrovolníky a dobrovolnice, kteří mají chuť něco změnit.

Vznikla dne 21.10.2013 v rámci projektového týdne a na jejím založení se podílelo bezmála 12 lidí. Dnes však má kolem 40 členů a nepočítaně příznivců, ať už z řad studentů, učitelů nebo i dokonce široké veřejnosti.

Společnost se zapsala do paměti lidem hlavně díky svým aktivitám a akcím, které se zaměřují na pomoc našim spoluobčanům a zvířátkům.

Doors už má na kontě například Neveklovský jarmark, různé sbírky, barevný týden, sponzorství zvířátka a i několik školení ve spolupráci s organizací Člověk v tísni.

Letos tomu bude již rok co společnost pomáhá okolí a co ji popřát?

Snad aby jí to vydrželo, aby měla stále stejné renomé a silného ducha v pomoci jiným.

S NÁMI MÁTE KLIKU!

Tak projděte s námi těmi našimi dveřmi!

za TEAM Doors David Bosák

SBÍRKA VÍČEK pro MIREČKA

Mireček je pětiletý chlapec, který trpí dětskou mozkovou obrnou. Nožičky jej neposlouchají tak, jak by měly a tak musí neustále cvičit aby šel jeho vývoj kupředu. Velice mu pomáhají rehabilitační pobyty, kde cvičí ve speciálním oblečku. Tato léčba je však velmi finančně náročná, Mirečkova rodina ji hradí ze svých zdrojů, neboť pojišťovny na ni bohužel nepřispívají. Proto se rozhodli uspořádat sbírku veškerých pevných víček (např. od PET lahví, nikoliv od jogurtů). Sbírka probíhá i na naší škole, nasbíraná víčka se poté předají rodině, od které je vykoupí firma na recyklaci plastů a získané finance budou použity na Mirečkovu rehabilitaci.

Více o Mirečkovi se můžete dočíst na webových stránkách www.mirekpiskac.cz

Pro nasbíraná víčka je ve škole připravený kontejner, kam je můžete vkládat.

Velice DĚKUJEME všem,
kteří se zapojí do této sbírky!

Vánoční jarmark

V sobotu 29.11. 2014 proběhl v Neveklově vánoční jarmark. Už po druhé se jeden ze stánků zaplnil výrobky zhotovenými žáky Obchodní akademie Neveklov. Drobné vánoční dekorace a cukroví se s úspěchem prodaly a vybranými penězi se členové studentské společnosti DOORS rozhodli podpořit postiženou holčičku z Benešova.

Veronika Bednářová (6 let), je od narození hluchá. Teprve ve 3 letech jí bylo umožněno podstoupit operaci, při které Verunce voperovali čip do mozečku, tzv. kochleární implantát, aby mohla vůbec začínat vnímat okolí i tímto vjemem. Chodí pravidelně na logopedii a od operace několik hodin denně s maminkou cvičí řeč. Postupně se zdokonaluje a přibližuje svým vrstevníkům. Nyní dostala nabídku, že by mohla slyšet mnohem lépe s novým modelem procesoru. Ten stojí i s příslušenstvím 329 290.- Kč.

Dne 14.12. 2014 zástupci DOORS předali Verunce a její mamince symbolický šek v hodnotě 2.500 Kč. Následně byly peníze poslány prostřednictvím nadace "Dar sluchu", která jim sbírku pomáhá zprostředkovávat.

Ing. Marek Hašek

Kateřina Horáčková při předání šeku

18.12.2014

1. ročníky na exkurzi : Exkurze Coca-Cola HBC Česká republika, spol. s.r.o.

Vánoce

Vánoce bez stresu

Vánoce, svátky pokoje, radosti, lásky. Čas, kdy odhodíme starosti a stres a najdeme si čas pro rodinu a přátele. Zajdeme si v klidu na punč nebo svařené víno, procházíme se po vánočních trzích a společně si zazpíváme pod stromečkem.

Fantazie vs. skutečnost

Ano, tak by to podle teorie mělo vypadat. Užít si poslední dny roku co nejlépe, jak to jen půjde. Snažit se udělat radost nejen sobě, ale i všem kolem nás. Rozdávat smích a dárky. Obdarovat naše blízké a udělat tento svět alespoň na malou chvíli hezčím. Na krátký okamžik ho proměnit v oázu míru a lásky. Jak to ale probíhá v skutečnosti? Je to skutečně tak idylické? Je zbytečné se ptát, známe to všichni.

Boj o každý nákupní košík

Všichni máme před očima obrovské plakáty a billboardy, které nás už v září varují před tím, abychom se nezapomněli dostatečně zásobit na svátky. Abychom nakoupili dost jídla, dárků...

Nadáváme na ně, ale nakonec se všichni necháme vlákat do téhle obrovské hry na nakupování, peče ní, uklízení, zdobení. Nekonečné hodiny se předháníme v přečpaných uličkách hypermarketů, abychom nakoupili skutečně všechno. Dostatek masa, hodně dárků a ještě víc sladkostí. Dlouhé minuty stojíme v řadách před pokladnou a v duchu se modlíme, abychom na nic nezapomněli.

Péct, uklízet, péct, uklízet...

Následně trávíme dny před troubou či pobíháním po bytě, s prachovkou v jedné ruce a čistícím prostředkem v druhé, ve snaze zneškodnit všechnu špínu světa. A ono se nám to pořád nedaří a nedaří.

Je vůbec potřeba kupovat dary?

Netvrdím, že nakupování dárků pro naše blízké nemá smysl. Má, a obrovský. Můžeme jim jejich prostřednictvím ukázat, jak nám na nich záleží. Vyjádřit to, co se možná bojíme říct. A v neposlední radě vyčarovat na tvářích našich dětí, rodičů, přátel a kolegů nádherný úsměv, který nám nakonec bude odměnou za ty dlouhé hodiny vybírání.

Stejně důležité, alespoň pro většinu lidí, je i vyzdobit a uklidit si svůj domov tak, aby mohli přijímat návštěvy a nabídnout jim některý z mnoha druhů cukroví či jiných sladkostí.

Sušenková roláda

Jednoduchý, nejen vánoční recept, který zvládne každý!
Pro každou příležitost, rychlá, snadná, chutná – sušenková roláda!

Potřebujeme:

- 250 g běžných sušenek
- 150 g nastrouhaných ořechů,
- 100 g cukru
- 100 ml kávy
- lžička rumu
- lžička kakaa
- na krém
- 100 g másla
- 1 vejce
- 60 g cukru
- vanilkový cukr

Jak na to :

- Sušenky na válu rozdrtíme válečkem, přidáme ořechy, cukr, kávu, rum a kakao a vypracujeme tužší hmotu.
- Na válu hmotu rozválíme na plát, potřeme krémem a svineme.
- Zabalíme do alobalu a uložíme do chladu. Roládu krájíme až další den.

Příprava krému :

- Máslo našleháme s polovinou cukru a zvlášť ve vodní lázni šleháme vejce s druhou částí cukru do zhoustnutí. Ochutíme vanilkou. Obě hmoty po částech spojíme.

Meditace

Meditace je mírně změněný stav vědomí. Stav, ve kterém se zpomaluje kmitočet frekvencí našeho mozku. čím pomalejší frekvence jsou, tím vyšší stav meditace. Všichni jsme v tom stavu denně. například těsně před usnutím. ještě víme, že jsme v posteli, ale naše vědomí už zároveň pomalu začíná snít.

V meditaci jste ve stejném stavu, pouze prostě neusnete. A když se to náhodou stane, nic se neděje, aspoň se dobře vyspíte.

Tou dokonalou meditací je myšlen stav, kdy je naše hlava zcela bez myšlenek. kdy jste pouze v čirém Bytí.

Osho takovou meditaci definoval : "**Meditace je stav, kdy se trefíte mezi dvě myšlenky a zůstanete tam.,,**

Jak meditoval

Pohodlně se položte na záda (pokud máte usínací tendence, pak se pohodlně ale rovně posadíte), nekřížte ruce ani nohy (povolen je jedině turecký sed) a zavřete oči.

Soustředte se nejdřív jenom na svůj dech. uvědomte si jak přirozeně a volně vchází dovnitř a ven. S každým výdechem vnímejte , jak se vaše tělo uvolňuje víc a víc. Postupujte s uvolňováním těla od špiček nohou směrem nahoru po celém těle, až k hlavě. Fyzické tělo jako by se propadalo nebo rozpouštělo a jedině, co vnímáte a co vám zůstává je váš dech a Vaše Já. A to už se v tomto stavu může vydat kamkoli chcete.

Doporučení : Doporučuji shlédnout film **Eat, Pray, Love** (Jíst, meditoval, milovat) s Julii Roberts, (od amerického režiséra Ryana Murphyho, který k filmu taktéž sepsal scénář) která jako mladá žena objevuje krásy světa za účelem probudit v sobě své ztracené, pravé ,já'. Riskuje vše pro to, aby změnila svůj život. V Itálii shledá určitou inspiraci, v Indii nalezne sílu modliteb a meditací, na Bali najde zcela nečekaným způsobem pokoj v duši a rovnováhu lásky.

Film je natočen na motivy skutečného příběhu a dokazuje, že existuje více způsobů, jak si užívat život a poznat svět.

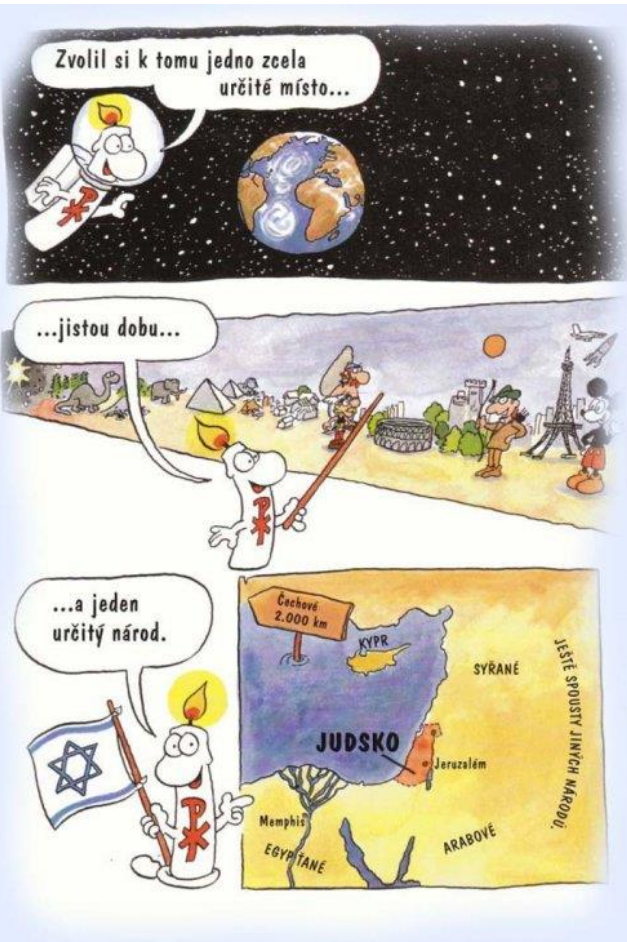
Kristýna Šnajdrová, Afrika 2014 / Egypt/ Rudé moře

Židé

Zatímco doposud se spojovaly Vánoce s oslavou narození Ježíše Krista, u židů je tomu jinak. Židé Vánoce neslaví, protože v Ježíšovo božství nevěří. V přibližně stejný čas však židé slaví jiný svátek, je jím chanuka, která má oporu v historii. Je upomínkou na dávné vítězství Židů nad náboženským útlakem a v moderní době se stal jakousi alternativní, židovskou obdobou Vánoc. Klasickým znakem je také osmiramenný svícen, který židé o tomto svátku rozsvěcují. Po dlouhou dobu nebylo zvykem si o chanuce dávat dárky, ale nyní, kdy se chanuka stala jakousi paralelou klasických Vánoc, je běžné i předávání chanukových dárků.

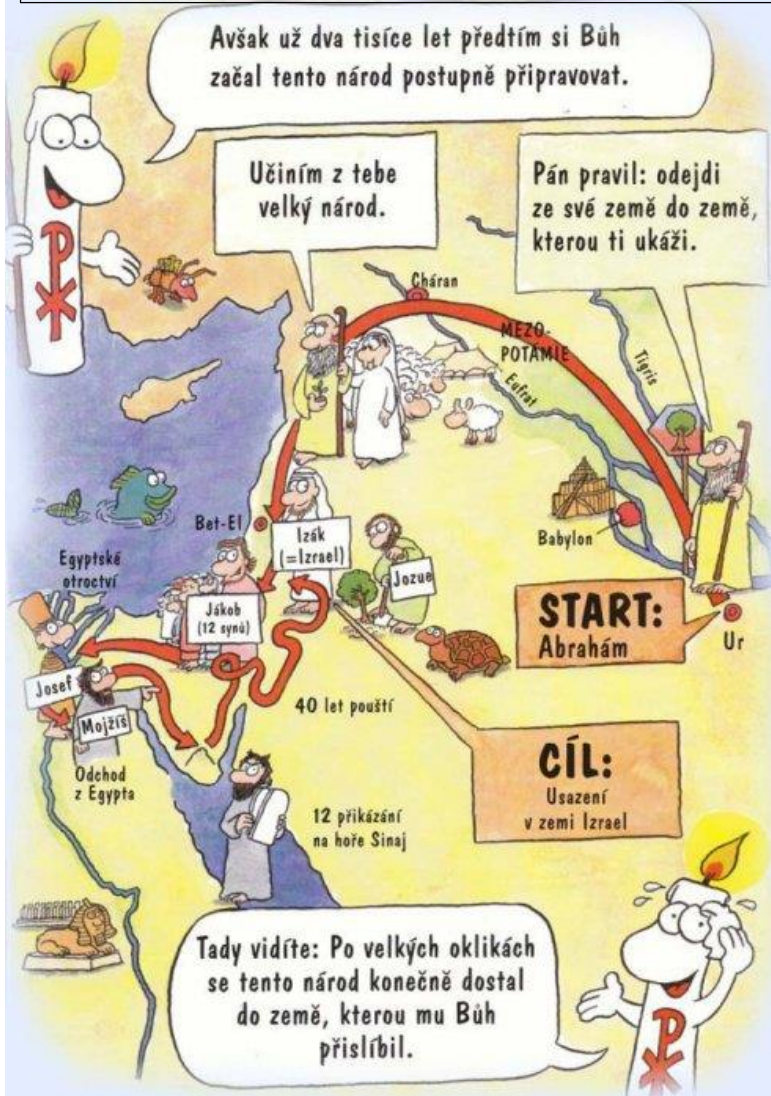

Vánoce jsou křesťanské svátky narození Ježíše Krista. S Vánoci souvisí doba adventní, která jim předchází a slouží jako příprava na slavnost. Vánoce patří k nejvýznamnějším křesťanským svátkům. Slavnost Narození Páně připadá tradičně na 25.12. a Vánoce se v římskokatolické tradici slaví od jejího předvečera (večer 24. prosince) do svátku Křtu Páně. První záznamy oslav Vánoc křesťany pocházejí ze 4.století z Říma. V Česku a dalších zemích s převládající římskokatolickou tradicí začíná oslava Vánoc na Štědrý den, 24.prosince, kdy je předvečer (vigilie) vánoční slavnosti. K Vánocům se pojí množství lidových tradic, k nimž se řadí ozdobený stromek, betlém, vánoční dárky, které podle české tradice nosí Ježíšek. **Ve 20. a 21. století jsou Vánoce v mnoha zemích vnímány převážně jako svátky pokoje, rodiny a lásky, který lidé slaví společně bez ohledu na své náboženské přesvědčení.**

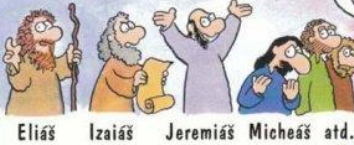

Muslimové mají velmi negativní vztah k oslavě Vánoc, jakožto konzumního svátku. Křesťané oslavují narození Ježíše, kdežto muslimové neslaví ani narození Mohameda. Ježíše sice islámská tradice uznává, ale pouze jako proroka Ísu, který je součástí islámské náboženské nauky. Na druhou stranu ovšem pojetí křesťanských (a v naší době naprosto typických) Vánoc pomalu proniká i do ryze muslimských zemí. Muslimové mají povoleno navštěvovat křesťanské příbuzné, obdarovávat je dárky a účastnit se oslav. Mnoho muslimů žijících v tradičně křesťansky laděných zemích začínají i Vánoce svým způsobem oslavovat (rodiče nechtějí, aby jejich děti byly ochuzeny o vánoční dárky). Vždyť Vánoce jsou především svátkem míru, klidu a rodinné pohody.

Nyní žil izraelský národ ve své zemi, stále doprovázen Božími zázraky. Dostal opravdového krále. Největším králem v dějinách izraelského národa byl král David, po něm přišel moudrý Šalamoun. Potom se však říše rozpadla na dvě části a nakonec byl Izrael odveden do vyhnanství okolními mocnostmi.

Boží poslové, čili proroci, neštěstí předvídali, ale nikdo je neposlouchal.

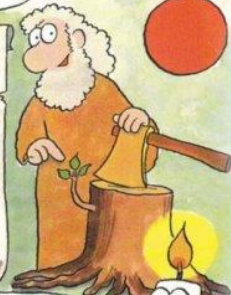

Eliáš Izaiáš Jeremiáš Micheáš atd.

Nyní však dodávali národu v zajetí odvahu.

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenu vydá ovoce.
Izaiáš 11,1

Přijde ten, který bude tak mocný jako David. Nový pomazaný Páně - Mesiáš

řecky: Christus

Ateisté jsou lidé, kteří nemají blízko k žádnému náboženství. V České republice se k žádné konkrétní víře nehlásí asi 34 procent občanů starších 18 let. Tento údaj nás dostal na pomyslnou třetí příčku v souboji nejvíce ateistických států světa. Ale jak vypadají klasické ateistické Vánoce? Vzhledem k tomu, že Česká republika je velmi ovlivněna klasickými **křesťanskými Vánocemi**, nechybí ani zde klasické křesťanské symboly. Malým dětem nosí dárky **Ježíšek**, zdobí **sevánoční stromeček**, rodiče se chodí s dětmi **dívat na Betlém**. Ani v předvánočním čase nás nemine **adventní věnec** nebo Mikuláš.

Tak spáchali pastýři a našli Marii, Josefa a dítě. Tento večer se splnily předpovědi některých proroků.

Betlém

A ty, Betléme, seješ zdaleka nejmenší mezi městy judéjskými, neboť z tebe vyjde vůdce, který bude vládcem mého lidu Izraele.
Micheáš 5,1 a 3

Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, to znamená: Bůh s námi.
Izaiáš 7,14

Tak pravil Biloám: Vyjde hvězda z Jákoba, Povstane žezlo z Izraele.
Numeri 24,17

Nebot se nám narodilo dítě, byl nám dán syn, a na jeho bedrech bude vláda. Jeho jméno bude Záračný Ráno, Kníže Pokoje, Všemocný Bůh, Věčný Otec.
Izaiáš 9,5

Také vůl a osel, které najdete ve všech betlémech, mají připomenout jedno proroctví - neboť židovský národ Ježíše jako Mesiáše nikdy neuznal.

Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého pána, mno však Izraele nezná.
Izaiáš 1,3

V roce 1223 (3 roky před svou smrtí) uspořádal svatý František z Assisi jednu z prvních betlémských oslav s volem, oslem, pochodněmi a slavení eucharistie.

Chci tančit a vyprávět vám o narození jednoho chudého krále, o děťátku z Betléma.

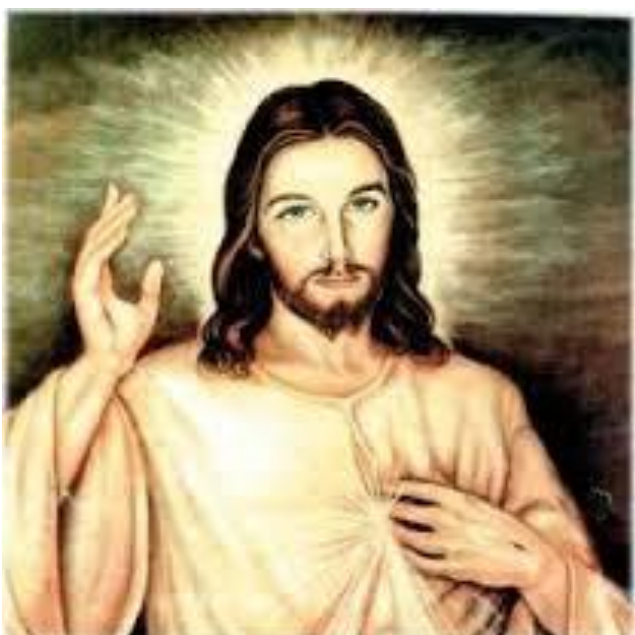

Od té doby se zvyk stavět jesličky rozšířil nejprve do kostelů a pak i do domácností.

Křesťané

Přípravou na Vánoce je – především pro křesťany – Advent. Slovo advent vlastně znamená příchod – příchod Vykupitele Ježíše Krista. Neodmyslitelně patří k předvánočnímu křesťanskému času také Sv. Mikuláš nebo Barborky. Dále se klasické křesťanské Vánoce pojí se dnem Ježíšova narození, jímž je 25. prosinec. Jesličky, Betlém a vánoční stromček nám mají připomenout okolnosti narození Ježíše Krista. Půlnoční štědrovečerní mše je slavnostním ukončením štědrého večera

Nejnámější symbol, vánoční stromček ozdobený svíčkami hvězdou a mnoha dalšími ozdobami, existuje však teprve asi 300 let.

Ale strom jako takový byl důležitým symbolem samozřejmě již dávno předtím:

No správně jsme pořád ještě v betlémě.

V ráji rostl strom poznání dobrého a zlého...

...izraelský národ bývá přirovnáván k podřatému stromu...

...ze kterého vyrůstá Ježíš jako mladá ratolest...

...až po kmen stromu, ze kterého byl vytesán Kristův kříž.

- www.vira.cz
- www.rozhlas.cz
- www.ceskatelevize.cz
- www.rimskokatolickacirkev.cz/obrazky

Adventní příběh

Ve městě Nazaret žila dívka Maria. Měla ráda tesaře Josefa, se kterým byla zasnoubena.

Jednoho dne k Marii přišel posel od Boha – anděl Gabriel. Oznamoval jí, že ji Bůh vyvolil, aby se stala matkou Spasitele. Maria se nejdříve polekala, protože ještě nebyla vdaná. Ale věřila Bohu, proto mohla říci: "Jsem služebnice Páně, ať se mi stane, co jsi řekl!,"

Anděl také Marii řekl, že i její příbuzné Alžbětě se brzy narodí miminko, které dlouho nemohli mít. Maria se tedy za ní vydala, a když se setkaly, řekla Alžběta: "Jsi šťastná, že jsi uvěřila tomu, co ti řekl Bůh!,"

Když se Maria vrátila do Nazareta a Josef zjistil, že čeká miminko, přestože ještě není jeho ženou, byl z toho smutný a chtěl se s ní rozejít. Ale v noci i k němu promluvil anděl a řekl mu:

„Josefe, neboj se k sobě Marii vzít. Dítě, které očekává, je od Boha. Bude se jmenovat Ježíš a přichází na svět, aby ho spasil.“

Advent ale není jen doba radostného očekávání Ježíšova narození. V evangeliu také čteme o Janu Křtiteli, který žil ve stejné době jako Ježíš. Jeho rodiče se jmenovali Zachariáš a Alžběta. Zachariáš s Alžbětou byli manželé, těšili se, že budou vychovávat děti, ale žádné dlouhou dobu nemohli mít. Když pak zestárlí, stala se jednoho dne zvláštní věc.

Asi o půl roku dříve, než přišel anděl Gabriel k Marii, zjevil se také knězi Zachariášovi, když vykonával službu v chrámu. Zachariáš se lekl, ale anděl mu řekl: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá modlitba je vyslyšena. Se svojí ženou Alžbětou budete mít syna a dáte mu jméno Jan.“

Zachariáš tomu nechtěl uvěřit, protože oba už byli staří. Anděl mu řekl: „Protože jsi neuvěřil mým slovům, budeš němý, dokud se nestane vše, co jsem ti zvěstoval.“ Od té doby Zachariáš opravdu nemohl mluvit a s lidmi se dorozumíval jen různými znameními. Vrátil se domů a stalo se, co řekl anděl – začali spolu čekat miminko.

Alžběta se Zachariášem se radovali a věděli, že jejich syn je velikým darem od Boha. Když nastal den jeho narození, přišli i jejich sousedé a příbuzní a radovali se s nimi. Chtěli mu dát jméno po tatínkovi Zachariáš, ale Alžběta řekla: „Bude se jmenovat Jan.“ I Zachariáš to potvrdil – vzal si tabulku a napsal: "Jeho jméno je Jan.“

V tu chvíli se splnilo vše, co řekl anděl Gabriel. Zachariáš opět začal mluvit, radoval se a chválil Boha.

Všichni okolo se tomu velmi divili a poznali, že Jan bude mít v životě od Boha velký úkol.

Když byl Jan starší, odešel na poušť. Nic s sebou neměl a žil velmi jednoduše, aby se mohl soustředit na to, co od něho Bůh žádal.

Z pouště se pak Jan vydal do krajiny u řeky Jordánu a hlásal to, co mu Bůh dal poznat. Říkal lidem, aby se obrátili k Bohu a změnili ve svém chování všechno, co je špatné a učil je, jak to mají dělat: Aby se dělili s druhými a nad nikoho se nepovyšovali.

Za Janem přicházelo mnoho lidí a nechávali se od něj křtít v řece Jordánu. Mnoho lidí si myslelo, že je to slibovaný Mesiáš (Vykupitel), o kterém mluvili dávní proroci. Jan jim ale říkal, že on přichází, aby pravému Mesiáši připravil cestu. Bůh ho poslal, aby lidi naučil, jak mají změnit svá srdce a své myšlení, aby mohli poznat a přijmout Ježíše. Jan křtil lidi vodou na znamení toho, že jsou očištěni od svých špatných skutků.

O Mesiáši ale říkal, že je bude křtít Duchem svatým, který člověku dává moudrost a poznání Boha.

Když Jan k lidem promlouval, často používal slova dávných proroků. Jedním z nich byl prorok Izaiáš, podle kterého je i pojmenována kniha v Bibli, z níž v Adventu hodně čteme. Proroci už dávno předpovídali narození někoho, kdo přijde všechny lidi zachránit od hříchu. Také lidem připomínali, že mají více žít s Bohem, utěšovali je, ale i napomínali. Tak jako Izaiáš, říkal i Jan lidem:

„Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; co je křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí!“ Jan tím samozřejmě nemyslel, aby lidé šli opravovat cesty a silnice. Můžeme si ale představit naše srdce, náš život jako dům. Aby se do takového domu dalo vejít, musí k němu vést cesta. Může být úzká nebo široká, klikatá i rovná, může vést do kopce, z kopce nebo po rovině. Jako takovou cestu si můžeme představit naše chování k druhým lidem. Někdo je ke svému okolí přátelský a otevřený – k jeho domu vede široká a rovná cesta, jiný člověk je třeba nesmělý a je radši sám – jeho cestičku si můžeme přestavit třeba úzkou a možná vede i přes nějaký kopeček, takže jeho dům není na první pohled vidět. Není ale tolik důležité, jaký kdo jsme, ale jak upravená je cesta, která k našemu domu vede.

Může se třeba stát, že ke kamarádům se chováme pěkně, takže naše cesta vypadá jako pěkná a široká, ale sourozence doma nemůžeme vystát. A najednou je naše cesta plná balvanů nebo prohlubní. Anebo od nás někdo žádá pomoc, ale my si radši děláme svoje věci. Pak se může stát, že na naši cestu začne prorůstat plevel nebo křoví, protože my jsme zalezlí ve svém domečku a o ostatní se nestaráme.

Abychom ho mohli přijmout do svého srdce, musíme připravit cestu. Odvalit kameny zlosti, vytrhat plevel lenosti, zasypat jámy, které jsme vykopali těm, které nemáme rádi. Práce je to těžká, ale jistě se vyplatí. Kdo Ježíše pozve a přijme do srdce, nikdy není sám.

Betémské světlo

Snahou každého světla je prozářit tmu...

Betémské světlo, které se stává jedním z novodobých symbolů Vánoc, cestuje každoročně až z Betléma, aby mohlo zazářit v domácnostech celé Evropy. Úplně poprvé plamínek přicestoval v roce 1986 letadlem do Lince, kde se stal symbolem vánoční sbírky jednoho regionálního studia rakouského rozhlasu a televize (ORF) na pomoc postiženým dětem. Rakušané tedy slaví 29. výročí. Do tehdejší ČSSR se Betlémské světlo dostalo po pádu komunismu a v rukou exilových skautů putovalo v prosinci 1989 až pod sochu sv. Václava v Praze. Letos u nás tedy slaví Betlémské světlo čtvrt století existence a organizaci jeho distribuce pevně drží v rukou Junák – svaz skautů a skautek ČR, od 28. března 2014 kvůli novému občanskému zákoníku přejmenovaný na Junák – český skaut, z.s.

Betémské světlo nejprve dovezeno z Betléma do izraelského Tel Avivu a pak letecky do Vídně. Z rakouské metropole pak pokračuje většinou vlakem do dalších měst po celé Evropě nebo letecky do Spojených států (letos je to již po třinácté) či do Kanady (letos je to již potřetí) a i zde začínají v New Yorku a v Torontu důmyslné a rozvětvené distribuční sítě z nich jedna končí dokonce až v Mexiku a podle posledních informací dorazí možná letos světlo i do Argentiny a Bolívie.

Letošní světlo do Betléma přijel vyzvednout devítiletý skautík Tizian Ronacher, žák 4.A třídy Základní školy Otto Glöckela z Lince. Spolužáký byl vybrán proto, že jeho mateřským jazykem není němčina - prý o důvod víc, aby v duchu přátelství a tolerance to byl právě on, kdo bude roznášet v letošním roce „Světlo míru z Betléma“. To by mělo symbolizovat nejen solidaritu s těžce zkoušenými lidmi na Blízkém východě a dalších oblastech konfliktů včetně Ukrajiny, ale připomenout i počátek lámání bariér v Evropě před 25 lety. „Mír musí začít v srdcích lidí,“ tvrdí manažer projektu Betlémského světla (Peace Light Project) Günther Hartl, čímž i vysvětluje letošní heslo „Mír s tebou Shalom - Salam“.

Pro **Betémské světlo** - plamínek, představující přátelství, klid a mír - se do Rakouska vydali **brněnští skauti**, kteří jej dopravili do České republiky. Přivezl je ve zmíněnou sobotu v 18:37 vlak EC 74 Franz Schubert na brněnské Hlavní nádraží a čtvrtý adventní víkend se světlo naplno rozletí po naší republice.

Film : Koření života

Catherine Zeta-Jones Aaron Eckhart

No Reservations

Life isn't always made to order.

© 2007 Warner Bros. Ent. © Warner Bros. Ent. All Rights Reserved.

Úspěšná šéfkuchařka Kate Armstrong (Catherine Zeta-Jones) žije svůj život stejně tak, jako řídí svou kuchyni v prestižní manhattenské restauraci – se seriózní náruživostí, která absolutně fascinuje, ale i zastrašuje všechny okolo ní.

Její perfekcionistická povaha projde zátěžovou zkouškou, když po rodinné tragédii “zdědí” svou devítiletou neteř Zoe (Abigail Breslin). V té době se však musí ještě vypořádat s jejím novým, drzým zástupcem, který právě přibyl mezi její zaměstnance. Energický a bezstarostný Nick Palmer (Aaron Eckhart) je úplně odlišný od Kate, funguje zde však vzájemná přitažlivost. Rivalita mezi nimi v kuchyni se postupně mění na romanci a pokud se bude Kate chtít sblížit se Zoe a najít štěstí s Nickem, bude se muset naučit vyjádřit své city i mimo světa své kuchyně.

Snímek australského režiséra Scotta Hickse je remake (předělávka; nové zpracování staršího díla) filmu z roku 2001 – Recept na lásku.

Nick říká Kate, že tiramisu znamená v italštině „jídlo pro bohy“.

Ve skutečnosti však slovo tiramisu znamená „životabudič“.

„Recept na štěstí v žádné kuchařce nenajdete.“

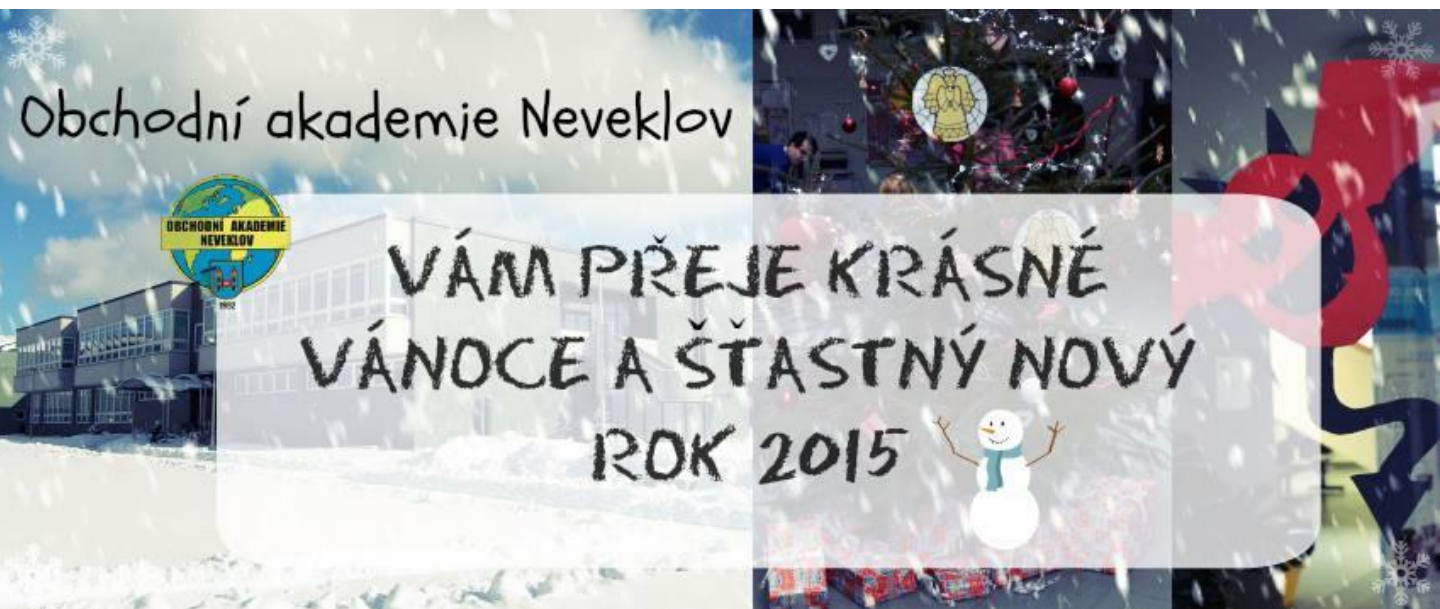
Film má velice kvalitní zpracování českého dabingu.

Vřele však doporučuji shlédnout film v originálním znění.

Vánoční zasnění

Procházím se ulicí. Výlohy v obchodech jsou nazdobené k prasknutí papírovými vločkami, umělým sněhem anebo vatou, kartonovými Ježíšky a falešnými dárky. V jedné z výloh dokonce jsou velké dřevěné sáně... Přijde mi, že je to všechno moc umělé. Ale musím domů a nezbyvá mi jiná možnost, než projít zářícím umělým náměstím až k bytovce, ve které se nachází můj byt. Letos Vánoce prožiju sám. Sám. Starší sestra má svou rodinu, se mnou se rozešla moje přítelkyně a u rodičů zvonit nebudu... V jedné z výloh se něco pohlo a to zaujalo mou pozornost. Nejspíš jsem se dočista zbláznil. Ve výloze pobíhá malý bílý králík, má na sobě fráček a v ruce malinké kapesní hodinky. Že by hledal Alenku? Zajímavé je, že jen já stojím jak zhypnotizovaný a s nefalšovaným zájmem sleduju, jak se králík prodírá sněhem z vaty a mizí mezi krabicemi od sušenek, které v obalu s Vánočním motivem připomínají dárky. Jen já. Ostatní spěchají domů z prací nebo byli ještě rychle pro nějaké dobré víno. Mají kam. Králík definitivně zmizel mezi krabicemi a já nemám proč dál stát u výlohy... Jdu dál. Asi se na chvíli zastavím támhle na rohu. Ano, tam, co tam teď proletěl Pegas. Pegas?! Ani jsem si neuvědomil, že ho sleduju s takovou přirozeností, jako by to bylo normální. Dojdu k rohu a se zájmem se zadívám za roh. Ve tmě vidím malý, právě rozhořelý plamínek. A malou holčičku, která se ztrácí v mlze. Že by Andersenova Holčička se zápalkami? Obejdu pár rohů a lamp a konečně jsem na sídlišti. V trávě u chodníčku slyším drobné pískavé zvuky. Podívám se blíž a vidím dvě myšky. Jedna má na sobě krátkou červenou košili a červenou čepičku s bambulkou a druhá, ta baculatější, je oblečena v zeleném tričku a na hlavě má naraženou zelenou kšiltovku. V trávě cosi zazářilo. Aha! To asi sbírají Popelce korálky, které jí rozsypala její zlá macecha. S mým posledním zadíváním do trávy se myšky ztrácí. Ve svém bytě si ani nerozsvicím. Pouze si poslepu vezmu svíčku, kterou mám ve skříni. Spolu se svíčkou se chopím zapalovače, který vylovuji z kapsy. Svíčku zapaluju a pokládám ji k balkonovým dveřím na malý porcelánový talířek. Dojdu ještě pro stojánek. Pokládám na něj dalších pár, tentokrát čajových, svíček a zapaluju je... Sedám si do svíčkami ozářeného kusu místnosti... Au. Něco mě tlačí do zad. Otáčím se. To abych uviděl něco schované za topením. Vytahuji to. Je to něco zabaleného v červeném balícím papíru ovázaném bílou stužkou. Kdo to sem dal? Nikdo klíče nemá... Rozbaluji obal a vidím knížku... Knižku, která mě provázela celé moje dětství. Knižku, kterou jsem miloval a kterou jsem od stěhování od našich nikdy neviděl... Knižku pohádek. Pohádek... Uvelebuji se u topení a začínám číst. Souběžně s dějem si uvědomuju jednu věc... I když už mi je dvaadvacet, nikdy nepřestanu snít a věřit na zázraky. Zázraky, které můžou být tak malé jako zrnko máku a přesto vykouzlí to nejcennější, co můžeme získat. Lidské úsměvy a teplo duše.

Vánoce přinášejí radost a otevírají srdce...
 Ať Vám letošní Vánoce přinesou hodně
 radosti a lásky. A tato vánoční radost ať Vás
 neopustí po celý nový rok!

Krásné prožití Vánoc a úspěšný start do roku 2015!

Chceš i TY přispět něčím zajímavým do příštího čísla?

Neváhej kontaktovat naši redakční radu!

Kontakt : Kristýna Šnajdrová :
tynasnajdrova@seznam.cz

**Děkujeme, že čtete náš
školní časopis.**

Everything what you can imagine **is possible**

Obchodní Akademie Neveklov, Školní 303, Neveklov 257 56

www.oaneveklov.cz